

HOA KỲ, NAM HÀN VÀ CÁC NƯỚC ĐỒNG MINH NÊN CHUẨN BỊ CHO SỰ SỤP ĐỔ BẤT THẦN CỦA BẮC HÀN.

THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Thứ năm 19 Tháng 9 năm 2013

Cũng như sự sụp đổ của Đông Đức, sự sụp đổ của Bắc Hàn có thể xảy ra đột ngột với rất ít dấu hiệu được báo trước. Nhưng sự sụp đổ của Bắc Hàn nếu không được chuẩn bị đầy đủ có thể có nguy hại khủng khiếp so với sự sụp đổ đã diễn ra tại Đông Đức, theo phúc trình của RAND Corporation.

Chính phủ Bắc Hàn, cầm đầu là Kim Jong Un, đã tỏ thấy có dấu hiệu bất ổn trong thời gian qua và hầu hết các chuyên gia đồng ý rằng một sự sụp đổ có thể xảy ra. Sự việc không phải là "khi nào xảy ra" mà là "nếu nó sẽ xảy ra", Bruce Bennett, tác giả của công trình nghiên cứu, một nhà phân tích quốc phòng cấp cao tại RAND, một tổ chức nghiên cứu phi lợi nhuận, cho biết.

Bản nghiên cứu mô tả những hậu quả có thể có của một sự sụp đổ của chính phủ Bắc Hàn, bao gồm cả cuộc nội chiến ở miền Bắc, một cuộc khủng hoảng nhân đạo (nạn đói, người tị nạn hay việc tàn sát các tù nhân chính trị...), khả năng sử dụng vũ khí hóa học, vũ khí sinh học và hạt nhân, và thậm chí cả chiến tranh với Trung Quốc.

Nếu không thiết lập ngay sự ổn định ở Bắc Hàn sẽ phá vỡ sự ổn định về chính trị và kinh tế Đông Bắc Á và sẽ để lại một khoảng trống quyền lực ảnh hưởng nghiêm trọng trong một thập kỷ hoặc lâu hơn, Bennett cho biết.

Bản nghiên cứu xem xét cách thức kiểm soát và giảm thiểu những hậu quả do sự sụp đổ của chính phủ Bắc Hàn, chấp nhận rằng Nam Hàn và Mỹ chắc chắn sẽ phải can thiệp vào miền Bắc, ngay cả khi chỉ để cung cấp viện trợ nhân đạo. Họ có thể hướng đến sự thống nhất Đại Hàn như là kết quả cuối cùng.

Cần chuẩn bị nếu tình hình ở Bắc Hàn có thể xấu đi một cách nhanh chóng. Thực phẩm và thuốc cần được cung cấp đủ, và lo sợ sự sụp đổ dẫn đến việc tích trữ (lương thực) sẽ làm cho nhiều người chết đói. Sự suy giảm an ninh nội chính có thể buộc người dân phải rời bỏ nhà cửa của họ, thậm chí làm khó khăn hơn trong việc cung cấp viện trợ nhân đạo.

Nam Hàn và Hoa Kỳ cần phải chuẩn bị để nhanh chóng cung cấp nguồn thực phẩm cho Bắc Hàn, Bennett cho biết. Để việc phân phối hàng cứu trợ được nhanh chóng và hiệu quả cũng đòi hỏi phải lên kế hoạch dự trữ lương thực và chuẩn bị phương thức phân phối.

Các quốc gia cũng phải được chuẩn bị để nhanh chóng ổn định tình hình an ninh ở Bắc Hàn. Việc này đòi hỏi phải cộng tác với quân đội Bắc Hàn và các giới chức bảo vệ an ninh. Nếu không làm được như vậy sẽ dẫn đến chiến tranh với các lực lượng

Bắc Hàn, tạo ra các lực lượng chống đối hoặc các hoạt động tội phạm, có thể gây rối an ninh địa phương trong nhiều năm và thậm chí có thể làm thất bại sự thống nhất Đại Hàn.

Cần phải thuyết phục các giới chức Bắc Hàn rằng họ sẽ được đối xử tốt và có thể đạt được cuộc sống tốt hơn sau khi thống nhất đất nước. Các thông tin bị rò rỉ vào Bắc Hàn đang thách thức chế độ ra sức tuyên truyền rằng cuộc sống của người dân Nam Hàn thậm chí còn tồi tệ hơn so với những người ở miền Bắc.

Cũng tồn tại mối đe dọa nghiêm trọng quân đội Bắc Hàn sẽ sử dụng vũ khí hủy diệt hàng loạt. Các loại vũ khí này được phân phối trong một số lượng lớn của các đơn vị quân đội, với số lượng không được xác định, làm khó khăn hơn trong việc nhanh chóng loại bỏ các mối đe dọa. Cần chuẩn bị nhanh chóng hành động để bảo đảm kiểm soát các loại vũ khí hủy diệt hàng loạt, việc này đặc biệt cần sự giúp đỡ của Trung Quốc.

Khả năng can thiệp của Trung Quốc cũng cần được đặt ra, lý tưởng là một sự hợp tác giữa Trung Quốc với Nam Hàn và Hoa Kỳ. Một Bắc Hàn sụp đổ sẽ tăng thêm lo ngại cả một làn sóng lớn người tị nạn Bắc Hàn đổ vào Trung Quốc và can thiệp của Hoa Kỳ vào khu vực giáp ranh với biên giới Trung Quốc.

Trung Quốc biết rằng Hoa Kỳ sẽ muốn nhanh chóng tiếp cận với các loại vũ khí hủy diệt hàng loạt ở phía bắc của Bình Nhưỡng để ngăn chặn việc sử dụng loại vũ khí này. Quan tâm của Hoa Kỳ có thể buộc Trung Quốc phải tìm cách bảo vệ các cơ sở này trước khi Hoa Kỳ thực hiện.

Trung Quốc cũng có thể cố gắng tạo ra một vùng đệm bên trong Bắc Hàn để giữ những người tị nạn ngăn cản họ đến Trung Quốc, nơi này lại gồm nhiều các dân tộc thiểu số Đại Hàn. Các cảng Bắc Hàn trên biển Đông và tài nguyên khoáng sản của Bắc Hàn là mục tiêu kinh tế khác Trung Quốc muốn duy trì. Nam Hàn cũng lo ngại nếu Trung Quốc can thiệp vào Bắc Hàn, có thể làm đảo ngược tình hình, và Trung Quốc có thể sẽ thôn tính một phần quan trọng ở phía Bắc.

Trung Quốc miễn cưỡng thảo luận về khả năng của một sự sụp đổ của Bắc Hàn, vì họ sợ làm như thế là không trung thành với đồng minh của mình và tăng thêm tình trạng bất ổn ở Bắc Hàn. Nhưng một số thái độ của Trung Quốc đang thay đổi, mở ra cơ hội mới cho các cuộc đối thoại, theo phúc trình của RAND .

Mối quan tâm cuối cùng là khả năng quân sự của Nam Hàn. Quân đội Hàn Quốc sẽ phải giảm từ 22 đơn vị đang làm nhiệm vụ xuống còn khoảng 12 đơn vị vào năm 2022 do tỷ lệ sinh sản rất thấp. Cần có hành động cụ thể để kiểm chế mức giảm thiểu và bù đắp cho sự mất mát thông qua các biện pháp như xây dựng khả năng của các lực lượng trừ bị.

Báo cáo, "[Chuẩn bị cho Khả năng của một sụp đổ của Bắc Hàn](http://www.rand.org)" có thể được tìm thấy tại www.rand.org.

CÓ PHẢI ĐẢNG CỘNG SẢN KHÔNG CÓ ĐỐI THỦ VÀ SẼ TỒN TẠI LÂU DÀI?

Nguyễn Quang Duy

Được BBC phỏng vấn, Giáo sư Nguyễn Đình Tấn, Giám đốc Viện Xã hội học thuộc Học viện Chính trị - Hành chính Quốc gia, cho biết Đảng Cộng sản có tới hàng chục triệu đảng viên, đoàn viên và đội viên, có kim chỉ nam là học thuyết chính trị Mark - Lenin và sẵn có uy tín, rồi từ đó ông Tấn kết luận Đảng Cộng sản không có đối thủ và sẽ còn tồn tại lâu dài.

Giáo sư Carl Thayer còn cho biết đảng Cộng sản có một lực lượng an ninh vô cùng hùng hậu, mà cứ sáu người lao động thì có một người làm trong cho một cơ quan an ninh nào đó. Thêm vào đó là một lực lượng tuyên giáo và truyền thông sẵn sàng sử dụng mọi phương tiện để trấn áp tư tưởng đối phương.

Một hệ thống chuyên chính toàn trị như thế là theo đúng lý thuyết Karl Marx và được Lenin - Stalin ứng dụng vào mô hình tại Liên Xô. Có điều Karl Marx dự đoán sai, giai cấp thống trị cộng sản lại tiếp tục bóc lột và đàn áp tầng lớp công nhân và lao động một cách vô cùng thô bạo dã man.

Một tổ chức “vĩ đại” như thế thì cần phải có lãnh đạo, phải có tư tưởng chỉ đạo, phải có chiến lược, phải có chính sách đúng đắn. Nếu không có những yếu tố nói trên tổ chức như thế sẽ bành trướng đến một lúc nào đó rồi tự tan rã. Gần đây những đấu đá xảy ra ngay bên trong Bộ Chính Trị cho thấy thượng tầng cấu trúc của nó đã rối loạn. Còn hạ tầng của nó thì ngay từ thời ông Phan Văn Khải chính ông đã cho biết trên bảo dưới không nghe.

Ngày 9-9-2013, tại Lễ khai giảng năm học 2013-14 của Học viện Quốc phòng, ông Nguyễn Phú Trọng phát biểu “... *thế lực phản động, thù địch luôn đẩy mạnh chiến lược "diễn biến hòa bình", tăng cường sử dụng các biện pháp "tấn công mềm", tập trung làm chuyển biến về chính trị tư tưởng, thúc đẩy "tự diễn biến", "tự chuyển hóa", kích động, chia rẽ, đòi phi chính trị hóa quân đội, ..."*

Chẳng phải riêng ông Trọng, giới cầm quyền và tuyên giáo thường xuyên nhắc đến các cụm từ: thế lực phản động, thế lực thù địch, tự diễn biến, tự chuyển hóa, diễn biến hòa bình... Các cụm từ mông lung nhưng cho thấy những “đối thủ” vô hình luôn hiện diện bên trong hay đang bao vây Đảng Cộng sản. Hay rõ nhất là Đảng Cộng sản đang bị động trên

mặt trận đấu tranh tư tưởng và đã phải ra mặt chống đỡ sự sụp đổ của chế độ.

Tháng 8 năm nay, Luật sư Lê Hiếu Đằng một đảng viên với trên 45 tuổi đảng lên tiếng kêu gọi các đảng viên Đảng Cộng Sản bỏ đảng để thành lập một đảng mới. Chính ông Đằng cũng chưa dứt khoát từ bỏ Đảng Cộng Sản và cũng chưa có đảng viên nào chính thức lên tiếng từ bỏ đảng Cộng sản để gia nhập đảng mới này.

Một đảng mà ông Đằng chưa rõ tên, chưa đưa ra Cương Lĩnh, Điều lệ và mong muốn thành lập chỉ với một mục đích là góp ý cho Đảng Cộng Sản trở nên tốt hơn. Nói một cách khách quan một đảng “ảo”. Thế mà cả một dàn tuyên giáo và bằng mọi phương tiện, mọi thủ đoạn đã liên tiếp tấn công cá nhân ông. Đến độ chính ông Đằng phải nhận xét thông tin tuyên giáo như “cơn lên đồng tập thể”.

Còn nhà văn Phạm Đình Trọng xem cơn lên đồng chẳng khác gì đấu tố thời Cải Cách Ruộng Đất, Nhân Văn Giai Phẩm, Xét Lại Chống Đảng. Điều ông Trọng chưa nói rõ là khi đó Đảng Cộng sản đang rất mạnh, đã dựa hẳn vào Bắc Kinh và Quốc Tế Cộng sản. Họ “*giết, giết, giết nữa bàn tay không ngại ngại*” để dân sợ, để đập đổ cái cũ và để xây dựng nhà nước chuyên chính cộng sản. Còn ngày nay thì Đảng Cộng sản đang sợ.

Một hệ thống toàn trị vĩ đại thì cần nguồn tài nguyên dồi dào để nuôi dưỡng. Nhưng lại chính hệ thống này lại đã và đang đưa đến các khủng hoảng toàn diện. Điều lo sợ nhất của giới cầm quyền cộng sản là các giới chức cộng sản bỏ đảng, quân đội không còn theo lệnh đảng và cả hệ thống toàn trị tự động tan rã như đã xảy ra tại Liên Xô trước đây.

Tiếng nói của ông Lê Hiếu Đằng là tiếng nói của diễn biến hòa bình, là đòi hỏi phải thay đổi cách suy nghĩ, cách làm việc, là phải đối thoại trong hòa bình, là đối lập nghị trường, là dân chủ, là tự do. Giới cầm quyền cộng sản đang sợ sẽ có sự bộc phát từ bên trong dẫn đến sự sụp đổ của nhà nước chuyên chính toàn trị một cách nhanh chóng. Những việc tương tự đã xảy ra trước đây tại Liên Xô và cho thấy sẽ sớm có các biến động từ bên trong hàng ngũ của đảng Cộng sản.

Liên Xô là một liên bang gồm nhiều nước nhỏ. Khi nước Nga lâm vào khủng hoảng kinh tế và chính trị thì dân các nước bị chiếm đóng đứng lên giành lại độc lập. Trường hợp Việt Nam có đôi chút khác, ảnh hưởng các tôn giáo trong một số khu vực. Miền Cao Nguyên có nhiều sắc tộc theo đạo Tin Lành, Miền Nam thì có những khu vực Phật Giáo Hòa Hảo và Cao Đài, khắp nước thì có nhiều khu vực Công giáo.

Các tín đồ tôn giáo, ngoài tình đồng bào còn gắn bó nhau trong tình đồng đạo, họ đoàn kết và chia sẻ với nhau sự khùng bố đàn áp của chế độ toàn trị cộng sản trong mấy chục năm qua. Các tôn giáo có tổ chức, có chức sắc lãnh đạo và luôn bị đảng Cộng sản xem là đối thủ sẵn sàng xuống tay trấn áp.

Trường hợp cụ thể đang xảy ra tại giáo xứ Mỹ Yên, Huyện Nghi Lộc, Nghệ An. Khởi đầu chỉ do vài cán bộ công an mặc thường phục chặn đường trái phép và sau đó là bắt người trái phép, chuyện có thể dễ dàng giải quyết bằng hòa giải và luật pháp ở cấp địa phương.

Cùng ngày xảy ra việc đàn áp, Thứ trưởng Bộ Công an, Trung tướng Tô Lâm, đã hiện diện tại Nghệ An. Tin cho biết trong cuộc họp với giới chức Nghệ An, Trung tướng Tô Lâm khuyến cáo trong thời gian tới sẽ "*có nhiều diễn biến phức tạp, vì vậy Công an tỉnh Nghệ An cần chủ động làm tốt hơn nữa công tác nắm tình hình... để chủ động tham mưu có hiệu quả cho cấp uỷ, chính quyền giải quyết dứt điểm các vấn đề phức tạp về an ninh trật tự, không để xảy ra đột xuất, bất ngờ*".

Khi đi thăm Tiểu đoàn Cảnh sát cơ động số 4 Nghệ An, ông Tô Lâm cũng kêu gọi cảnh sát cơ động phải "*...luyện tập, sẵn sàng chiến đấu cao, cơ động nhanh để ngăn chặn, trấn áp kịp thời các vụ khùng bố, gây rối, các cuộc bạo loạn vũ trang, phối hợp truy bắt các loại tội phạm nguy hiểm, góp phần bảo vệ an ninh trật tự, an toàn xã hội trên địa bàn*". **Tại sao một sự kiện đơn giản như thế lại cần một Trung Tướng Thứ trưởng từ Bộ xuống chỉ đạo?**

Việc đến đã đến, công an bao vây và tấn công giáo dân khiến ít nhất 30 người bị thương, trong đó có cả phụ nữ và thiếu niên, một số người lâm vào tình trạng nguy kịch đến tính mạng. Giám Mục Nguyễn Thái Hợp phải lên tiếng "*Giáo hội chúng tôi chủ trương đối thoại, không chủ trương dùng bạo lực*." Giám mục Hợp tin rằng một xã hội văn minh là "*...một xã hội dùng đối thoại chứ không dùng đối thủ hay dùng dùi cui để đàn áp và để đánh đập những con người đến bị thương tích như vậy*."

Bên cạnh việc đàn áp là cả một guồng máy Tuyên Giáo, nhất là tại Nghệ An, rả rích tuyên truyền chống lại chức sắc và giáo dân công giáo. Phải chăng Đảng Cộng Sản đang thử lại tà sách chia để trị: lấy Lương (Phật Giáo) đánh Giáo (Công Giáo)?

Không chỉ riêng Công Giáo, các tôn giáo khác cũng luôn bị nhà cầm quyền xuống tay đàn áp. Nhiều bằng chứng tố cáo đảng Cộng Sản sử dụng tà sách dùng các chi phái tôn giáo đánh phá lẫn nhau.

Đàn áp không phải chỉ xảy ra cho các tôn giáo, công nhân đấu tranh quyền lợi cũng bị đàn áp, nông dân đòi đất cũng bị đàn áp, người biểu tình yêu nước cũng bị đàn áp. Nếu đảng Cộng sản vẫn tiếp tục xem các tầng lớp khác như đối thủ thì đương nhiên cuộc chiến sẽ vẫn tiếp tục đến khi Đảng Cộng sản bị lật đổ và lẽ đương nhiên những người cầm quyền sẽ bị trừng phạt đích đáng.

Đối thủ của Đảng Cộng Sản còn là các thành phần bất đồng chính kiến, các tổ chức đấu tranh và một xã hội đầy dẫy những bất công. Phương Uyên và Nguyễn Kha là hai người trẻ yêu nước tiêu biểu, đại diện cho một thế hệ trẻ đang dần thân đòi lại các quyền tự do trong đó có quyền yêu nước. Họ là những đối thủ mới nhất của đảng Cộng sản. Thế hệ trẻ là một lực lượng sẽ làm thay đổi mọi cán cân quyền lực.

Bên trong thì diễn biến hòa bình, bên ngoài thì các lực lượng dân tộc đang liên kết hành động, diễn biến tại Liên Xô dường như đang diễn ra ra tại Việt Nam.

Các hành động công khai vi phạm nhân quyền, đàn áp công dân, đàn áp tôn giáo, đảng Cộng sản đang đối đầu với chiều tiến hóa của nhân loại, của nền văn minh dân chủ tự do. Đối thủ của Đảng Cộng Sản là cả một Thế giới tự do.

Trong cuộc cách mạng tại Liên Xô thông tin thường đến sau sự việc. Nay đã khác. Thông tin đã gắn liền giữa các cá nhân, giữa các tổ chức, giữa hải ngoại và quốc nội, mọi sự kiện thường được thông báo trước hay được biết ngay khi xảy ra giúp mọi người có thể dễ dàng chủ động tham gia trong hoàn cảnh và khả năng.

Thông tin tự do sẽ giúp mọi diễn biến xảy ra một cách bất ngờ và nhanh chóng hơn đã xảy ra tại Liên Xô trước đây.

Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
12-9-2013